Quelle: https://manuscripta.at/?ID=25973
Copyright: Admont, Benediktinerstift

qsi parentē ē forma corpis ex q fit s; parentē illa ñ uera. ūn nec ista uera
ples ē. Hęq; enī ōino in idem significat qm aliq. aliud adhibet corpi
ut ex illo formet idē sensū uidentis. Q̄ circa id amare alienari ē. Itaq;
uoluntas q utriusq; ciuitatis. qsi parentē & qsi ple magis spiritalis est
q. utrūlibet illoq;. Hā corpus illud q cernit oino spāle ñ ē visio v q
fit i sensu hīt admixtū aliq. spāle qa sine aīa fieri ñ potest s; ñ totū
ita ē qm ille q format corpis sensus ē. Voluntas q q utriusq; ciuitatis
magis ut dixi spālis agnoscit & ido tanq. psona spēialiter inceptā
i illa intimate s; magis pertinet ad sensū formatū q. ad illud corpus vnde
format. Sensus enī aīantis & uoluntas aīę ē. ñ lapidis aut alicui corpis
q uidet. Hęc q ab illo qsi parentē pcedit s; nec ab ista qsi ple hoc ē
uisione ac forma q i sensu ē. Pri enī q. uisio fieret ia erat uoluntas
q formandū sensū cernendo corpi admouit s; ñdū erat placitū.
Qm enī placeret q ñdū erat uisū. Placitū aūt qta uoluntas ē.
ido q; nec qsi ple uisois possum dicē uoluntatē qa erat ān uisi
onē. nec qsi parentē qa ñ ex uoluntate s; ex uiso corpe forma
ta & expressa ē. Finē fortasse uoluntatis & reqē possum recte dicē
uisionē ad hoc dirtaxat unū. neq; enī ppter nich aliud uolet
qa uidet aliq. q uolebat. Hęc itaq; ōino ipsa uoluntas hois cui finis
ñ ē. n beatitudo s; ad hoc intēdit unū uoluntas uidendi finē ñ hīt
n uisionē siue id referat ad aliud siue ñ referat. Si enī ñ refert
ad aliud uisionē s; tantū uolunt ut uideret ñ ē disputandū q̄m
ostendat finē uoluntatis esse visionē. Manifestū ē enī. Si enī refert
ad aliud. vult itaq; aliud nec ia uidendi uoluntas erit. aut
si uidendi. ñ hoc uidendi. tanq. si uelit qsq; uide cicatrē ut
inde doceat uulnus fuisse aut si velit videre fenestrā
ut p fenestrā uideat transeuntes. Omnes iste atq; alię tales